ÎNTREBĂRI CARE AŞTEAPTĂ RĂSPUNS

Timpul care a mai rămas pînă la începerea returului campionatului republican de fotbal oferă tuturor pasionaţilor acestui sport — jucători, antrenori, conducători — un bun prilej de analiză, de meditaţie. Din noianul de probleme pe care le oferă fotbalul, subsemnatul am luat spre analiză una singură, dar, cu toate eforturile, singur nu am reuşit să-i dau de rost, fapt pentru care cer şi public ajutorul Colegiului central al arbitrilor.

Despre ce este vorba?

Sînt în posesia unor „norme" privind sancţionarea abaterilor săvîrşite de arbitri. Ele sînt stabilite de Colegiul central al arbitrilor, la începutul campionatului, şi parcă nu-mi vine să cred că acest organ care le-a distribuit tuturor colegiilor din ţară, tocmai el să fie acela care le ignorează ca pe nişte petice de hîrtie fără valoare.

Dar, să intrăm în subiect. **La capitolul I „Abateri şi sancţiuni", articolul 5 aliniatul f. precizează suspendarea de la 6 luni la un an a arbitrului care prin una din abaterile de mai jos compromite total spectacolul sportiv, dînd dovadă de insuficientă cunoaştere a regulamentului de joc, influenţînd rezultatul partidei:**

— Acordarea unui punct marcat în condiţii neregulamentare.

— Nu acordă un punct marcat în condiţii regulamentare.

— Acordă în mod neregulamentar o lovitură de pedeapsă din care s-a marcat un punct... ş.a.m.d.

Să vedem acum care sînt „eroii", sau o parte dintre ei, care au comis asemenea abateri şi cum le-au fost aplicate „normele" de către Colegiul central al arbitrilor.

OCTAVIAN COMŞA—Craiova. La jocul Sportul Studenţesc—Progresul Brăila a acordat 2 goluri neregulamentare, unul la care mingea nu depăşise linia porţii şi altul după ce mingea ieşise în prealabil în afara terenului de joc, cu circa 30 cm. Sancţiuni: O LUNĂ SUSPENDARE.

ANDREI RADULESCU—Bucureşti. A fost sancţionat cu **O LUNĂ** suspendare în urma arbitrajului necorespunzător prestat la întîlnirea Petrolul—Crişul din 23.XI.1969. Andrei Rădulescu nu acordase o lovitură de la 11 m pentru Petrolul la un fault clar, ca apoi, „mustrat de conştiinţă", să-i acorde una în compensaţie, atunci cînd nu era cazul. La stabilirea sancţiunii, de către înaltul for al arbitrilor, să i se fi acordat oare „circumstanţe atenuante", apreciindu-se că ar fi cumva obosit după cele 6 turnee făcute în străinătate (Turcia, Italia, Grecia, Iugoslavia etc.), unde a avut de arbitrat jocuri grele? Nu ştiu! Să mai meditâm.

VALENTIN BUIMISTRUC—Iaşi. La meciul Politehnica Galaţi—Progresul Buc. a anulat un gol perfect valabil pentru Progresul şi a acordat unul nevalabil pentru Politehnica. Sancţiune: **3 LUNI SUSPENDARE.**

PETRE SOTIR—Mediaş. La jocul Dinamo Buc.—Petrolul nu a acordat 11 m pentru echipa ploieşteană, la un fault clar în careu. SANCŢIUNE: o stea în „Sportul" şi trimis să arbitreze meciul internaţional Iugoslavia—U.R.S.S.!?

NICOLAE CURSARU—Ploieşti. La data de 19.10.1969, în meciul Dinamo Buc.—Universitatea Craiova, la scorul de 1—0 pentru Universitatea, refuză să acorde 11 m în favoarea acesteia la un fault clar în careu. Colegiul central al arbitrilor, drept sancţiune, îl programează în continuare la 7 jocuri consecutive, din care trei ÎNTR-O SINGURĂ SĂPTĂMÎNĂ, timp în care **cei mai buni arbitri din ţară** (aprecierea aparţine FIFA-ei şi Colegiului central) ca **A. Bentu, V. Dumitrescu, Gh. Popovici, Z. Drăghici, C. Petrea** (ca să-i reţinem doar pe aceştia) sînt „omişi" de la programare.

Să vedem acum ce spun — puse faţă în faţă — cîteva exemple.

Nu trebuie să fii mare expert în ale fotbalului pentru a-ţi da seama că este mult mai grav şi mai dăunător să viciezi un rezultat, să dezavantajezi o echipă, sau să aplici pe dos regulamentul de fotbal, decît să completezi un raport al unui joc pe care l-ai arbitrat în mod corect şi în limitele regulamentului. Vrînd, însă, să fie cît se poate de originali, poate chiar „prea originali", tovarăşii care drămuiesc pedepsele în cadrul Colegiului central de arbitri sînt cu totul de altă părere. Numai astfel se poate explica de ce arbitrul **GHEORGHE VASILESCU I din Bucureşti**, pentru **„aplicarea eronată a regulamentului de joc"**... la meciul Progresul Brăila — Portul Constanţa, a fost sancţionat cu o suspendare de două săptămîni, în timp ce cu aceeaşi pedeapsă a fost sancţionat arbitrul **ZAHARIA DRĂGHICI—Constanţa** — doar pentru **„necompletarea corectă a raportului de arbitraj"!?**

Sînt de acord că arbitrii care prin comportarea lor întinează titlul de „cavaler al fluierului" trebuie să fie sancţionaţi drastic. În această ordine de idei, consider justă măsura luată cu arbitrul **AUREL PASCU din Galaţi** — scoaterea lui din lot — pentru faptul că, **acordînd un gol înscris în mod neregulamentar, a viciat rezultatul** jocului I.M.U. Medgidia—Tehnometal Bucureşti.

Dar ce te faci cînd pentru **aceeaşi greşeală constaţi că arbitrul OCTAVIAN COMŞA—Craiova** (între noi fie vorba, **a comis două greşeli asemănătoare la jocul Sportul studenţesc—Progresul Brăila) a fost sancţionat doar cu o lună suspendare!!**

Sau arbitrul **ADRIAN MACOVEI—Bacău** — pentru arbitraj necorespunzător la jocul Petrolul Ploieşti—Politehnica Iaşi este retrogradat din lotul A în lotul B (măsură justă), în timp ce colegul său **PETRE SOTIR — Mediaş** — pentru abateri asemănătoare este trimis în etapa următoare să arbitreze în străinătate.

Un alt exemplu la fel de edificator îl oferă sancţiunile primite de arbitrii **V. LIGA—Galaţi** şi **ANDREI RADULESCU—Bucureşti.**

Pentru faptul că nu a dictat o lovitură de 11 m, care conform regulamentului trebuia acordată, la jocul Dinamo Buc.—A.S.A. Tg. Mureş arbitrul **V. LIGA—Galaţi** — a fost sancţionat în mod just cu retrogradarea de la lotul A în lotul B, în timp ce pentru o abatere identică, aşa cum arătam la început, la jocul Petrolul Ploieşti—Crişul Oradea, arbitrul **ANDREI RADULESCU** a fost sancţionat cu o lună suspendare!!

Contraste, contraste, contraste!

La o simplă lectură a sancţiunilor dictate de către subcomisia de disciplină te izbeşte faptul că, în aplicarea lor, s-a procedat la ocrotirea unor nume sonore, a unor arbitri cu experienţă, faţă de care ar trebui să avem pretenţii şi mai mari. De ce tocmai aceştia beneficiază de clemenţă? De ce? Pentru ce?! Iată întrebări care-şi aşteaptă răspuns şi nu numai răspuns...

St. CONSTANTINESCU
arbitru republican de fotbal Bucureşti

N.R. Întrucît în presă au mai apărut observaţii critice în această problemă, ele trebuie să constituie obiectul unei analize temeinice din partea Colegiului central al arbitrilor. O aşteptăm.

CUPON DE CONCURS

Numele şi prenumele: . . . .

. . . .

Adresa: . . . .

. . . .

I. CE ECHIPE VOR OBŢINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . .

GRUPA B . . . .

GRUPA C . . . .

GRUPA D . . . .

I. CE ECHIPE VOR OBŢINE CALIFICAREA PENTRU

. . . .

fotbal

LA CURITIBA, NEAGU MARCHEAZĂ

(Urmare din pag. 1)

După pauză, aspectul jocului se schimbă. ROMÂNII PAR MAI INSPIRAŢI, **atacă mai insistent şi mai lucid, în special pe centrul terenului, unde Neagu şi Dobrin, bine „serviţi" de bătăiosul Dumitru, sînt tot mai greu de deposedat.**

În min. 56, „cade" golul egalizator: Sătmăreanu sprintează pe dreapta, centrează cu boltă în faţa porţii şi Neagu — în aceeaşi manieră în care a marcat cu Atletico Belo Horizonte — trimite balonul, cu capul, în plasă: 1—1.

Dominarea fotbaliştilor noştri continuă, ea materializîndu-se pe tabela de marcaj printr-un nou gol înscris de acelaşi Neagu, în min. 77: Domide şutează slab spre poartă de la 20 de metri, Neagu, aflat pe traiectorie, opreşte balonul şi, din întoarcere, îl „înfige" sub bară: 2—1.

Finalul aparţine echipei române: Dobrin este faultat în careu (min. 80) dar arbitrul nu acordă, iar **Neagu ratează, de la 4 metri, o mare ocazie de gol** (min. 86).

În general, O VICTORIE MERITATĂ, **datorată jocului bun din repriza secundă, şi în special aportului lui Răducanu, Dumitru, Dinu şi Neagu.**

Angelo Niculescu, în intenţia de a rula cît mai mulţi jucători, a folosit la Curitiba următoarea formaţie: **Răducanu — Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Mocanu, Ghergheli, Dumitru, Lucescu** (min. **46 Domide), Dobrin, Neagu, Dembrovschi** (min. **74 Radu Nunweiller).**

★

Delegaţia română va părăsi sîmbătă dimineaţa oraşul Curitiba îndreptîndu-se spre Porto Allegre, unde „tricolorii" vor susţine duminică un meci de antrenament „în familie", pentru ca la data de 3 februarie să întîlnească cunoscuta formaţie locală Gremio.

În sfîrşit, o veste care, sînt sigur, va bucura pe toată lumea: **toţi jucătorii se simt bine, doctorul Dumitru Tomescu avînd trusa de medicamente încă... nedesfăcută!**

BALONUL e ROTUND

EVOLUŢIE CICLICĂ ÎN FOTBALUL MONDIAL

S-au publicat în „Sportul" interesantele declaraţii ale doctorului Andreevici în legătură cu „surpriza" eliminării din calificări a unor reprezentative naţionale de mare prestigiu, ca Argentina, Portugalia, Ungaria, Spania, Iugoslavia ş.a.

Îl cunosc pe dr. Andreevici încă din anul 1930, cînd îndeplinea funcţia de secretar general al federaţiei iugoslave. Septuagenar astăzi, pare la fel de neobosit şi activ în calitatea sa de membru al Comitetului Executiv F.I.F.A.

El consideră că eliminarea ţărilor citate nu constituie nici un fel de surpriză. Teza sa este aceea că în fotbalul fiecărei ţări există anumite epoci de ascensiune şi afirmare, corespunzînd perioadelor în care abundă într-un loc sau altul jucători „mari".

Să reluăm şi să adîncim puţin această idee.

Într-adevăr, raportîndu-ne chiar la ultimul campionat mondial, trebuie să admitem că în 4 ani pot să apună multe „stele", fără ca altele să le ia locul. Echipa Portugaliei, clasată a treia din lume în anul 1966, avea, în măruntul şi negriciosul Coluna, un căpitan de echipă şi coordonator de joc ideal, un Augusto imbatabil şi un Torres strălucitor. Ca să nu mai pomenim pe Eusebio şi faima sa. Lusitanii nu mai posedă astăzi acest „careu de aşi". Chiar Eusebio — destul de tînăr încă — se află într-un declin constant, care adesea anticipează finalurile de carieră.

Această fază crepusculară a gloriei apare foarte repede în sport, mult mai repede decît în alte domenii, producînd forme de criză şi scăderi de nivel valoric pe perioade întregi.

Uruguayul a deţinut supremaţia între anii 1924—1930, cucerind în prima ediţie „Cupa Jules Rimet", apoi din nou — peste două decenii — în 1950, cînd a învins în finală pe eternii lor rivali, brazilienii.

Perioada 1934—1938 a fost dominată de fotbalul italian cu faimoasa sa „Squadra azzurra", de două ori consecutiv campioană mondială.

Anul 1954 aduce o mare surpriză, pe primul plan plasîndu-se echipa R. F. a Germaniei, căreia îi revine „Cupa Jules Rimet" după ce dispune în finală de marea favorită europeană a competiţiei, Ungaria.

America de Sud revine puternic la supremaţie prin Brazilia, (campioană mondială, succesiv în 1958 şi 1962), care îi egalează din acest punct de vedere şi pe italieni, pentru ca 4 ani mai tîrziu Anglia, patria fotbalului, care se considera întotdeauna, cel puţin pînă la dubla înfrîngere în faţa Ungariei, campioană mondială neoficială, să-şi dorească şi o recunoaştere „de jure" a superiorităţii ei. A atins acest ţel în anul 1966, — pentru cît timp, e greu de spus, dar e mai uşor de presupus că şi de data aceasta va funcţiona implacabila lege a evoluţiei ciclice din fotbalul internaţional.

Căci, am avut un ciclu uruguayan, unul italian, un ciclu german (R.F.G.), apoi un altul, mai mare, brazilian. Astăzi, ne mai aflăm încă în faza ciclului englez, iar la Mexic s-ar putea să asistăm la afirmarea unui nou „centru de forţă" din fotbalul mondial, sau recrudescenţa celor care au mai fost.

Dar de ce se întîmplă — şi se repetă cu regularitate aproape matematică — asemenea fenomene?

Pentru că perioadele în care fotbalul unei ţări dă randamentul maxim sînt strîns legate de apariţia (spun apariţia şi nu spun formarea) unor jucători de valoare excepţională, de superclasă.

În epoca de „aur" a echipei Ungariei au existat — printre alţii — Hidegkuti, Bozsik, Kocsis şi Grosics, Uruguay a trăit şi excelat prin Andrade, Nasazzi, Scarone şi Iriarte, iar britanicii s-au impus prin valori ca Bobby Charlton, Moore, Hurst, Hunt şi Ball.

Succesul acestor mari „team"-uri a fost hotărît nu de sisteme de joc, ci de super-clasa jucătorilor respectivi.

Criza din fotbalul unei ţări ca Ungaria, de exemplu, nu are altă explicaţie decît faptul că jucătorii maghiari de astăzi nu-i mai pot egala pe cei din trecutul mai îndepărtat şi chiar pe cei din trecutul apropiat sau pe proprii lor colegi vestiţi — să zicem Albert şi Szucs —, a căror indisponibilitate a contribuit în mod substanţial la eliminarea din calificările pentru Mexic.

Probabil că nici promovarea noastră n-ar fi fost posibilă dacă nu s-ar fi afirmat, în anii din urmă, cîteva talente excepţionale.

Lipsa unor jucători înzestraţi cu calităţi deosebite nu poate fi atribuită nici antrenorilor, nici conducătorilor de cluburi şi nici federaţiei de fotbal.

Jucătorii mari apar, ca şi oamenii mari, la anumite perioade, şi în număr limitat, răsfiraţi pe diferite intervale şi meridiane, în virtutea unor legi demografice care nu fac concesii...

Un lucru este sigur: o echipă naţională nu poate fi cu adevărat „mare" dacă nu posedă cel puţin 4—5 jucători de mare clasă. Ceilalţi componenţi ai formaţiei pot fi numai foarte buni!

Şi mai este sigur încă un lucru, din păcate confirmat de cifre, de experienţă şi de viaţă: acela că marii jucători, întocmai ca marii artişti, sînt născuţi şi nu făcuţi — iar venirea lor pe lume şi în sport nu poate fi planificată!

Petre STEINBACH

P. S. În materialul precedent, „Lecţia băcăuană", la rîndul 11 a apărut: veritabilul adevăr, în loc de: verificatul adevăr.

„El Mundial '70"

POŞTA CONCURSULUI

● *Numărul de plicuri sosite la redacţie sporeşte continuu. Aşadar, „EL MUNDIAL '70", cîştigă mereu teren.*

Dar, iată mai sînt încă nelămuriri. Tov. Ion Hubate din Beştepe — Tulcea *ne întreabă dacă într-un plic poate trimite mai multe cupoane. Desigur. Numărul nu e limitat. O singură condiţie se pune: cupoanele să fie decupate din ziar. Aşa au procedat tov.* Gh. Pană din Poiana Mărului, *care ne-a trimis 8 cupoane într-un plic,* G. Vlădescu din Bucureşti — *10 cupoane,* I. Buştea din Bucureşti — 25. *Acesta din urmă vrea să ştie dacă le-a completat bine. Răspuns afirmativ. Deci, fiţi liniştit tov. Buştea pînă la desfăşurarea meciurilor din grupe. Apoi vom vedea. Dar să ştiţi că recordul de cupoane trimise îl deţine tov.* A. Pislaru din Cernavodă *care ne-a trimis acum cîteva zile... 61 de cupoane.*

● *Sînt valabile numai cupoanele decupate din ziar tovarăşe* N. Lobodă din com. Gogouşu—Mehedinţi. *Ca şi dv, tov.* V. Cornea, com. Buchin—Caraş Severin *şi* S. Tudor din Olteniţa *ne-au trimis cupoane „confecţionate" de dînşii. Acestea, desigur, au fost anulate.*

● *Ne-au sosit şi primele participări de peste hotare: un plic (cu două cupoane şi cu votul pentru România „în sferturi") din Düsseldorf — R.F.G., şi un altul din Moscova (cu 5 cupoane). Deci, concursul nostru a luat startul şi în afara hotarelor ţării.*

Ieri, în Giuleşti:

Rapid — Tehnometal 3-0 (2-0)

Feroviarii bucureşteni au întîlnit ieri după-amiază formaţia Tehnometal, de care au dispus cu scorul de 3—0. Golurile Rapidului au fost marcate de Straţ, Dinu şi Moraru.

N. TOKACEK, coresp.

EUROPA SE REVANŞEAZĂ!

● Candidatura Italiei — primită cu entuziasm ● Echipele britanice se complac în... splendida lor izolare ● Iugoslavia (eliminată de România) — o mare absentă, Uruguayul — un forfait diplomatic ● România părăseşte întrecerea cu fruntea sus ● Italia — Spania, un meci — maraton ● Triumful, plin de emoţii, al lui „Il calcio"

Candidatura Italiei pentru ediţia a II-a a „Cupei Mondiale" a fost primită cu satisfacţie deoarece marile oraşe ale peninsulei dispuneau de stadioane încăpătoare şi bine amenajate, iar popularitatea de care se bucura „il calcio" asigura, totodată, şi succesul de casă, factor deosebit de important într-o întreprindere atît de costisitoare cum este organizarea unui turneu final.

Paşii înainte făcuţi, între timp, de sportul cu balonul rotund, precum şi atracţia pe care o prezenta, din totdeauna, Italia, patria lui Dante şi a lui Michelangelo, au făcut ca numărul înscrierilor să atingă o cifră impresionantă pentru vremea aceea. Din cele 32 de echipe reprezentative înscrise iniţial, au confirmat participarea 29, astfel încît pentru desemnarea celor „16 mari" au fost necesare grupe eliminatorii. Cîştigînd seria cu Iugoslavia, semifinalistă la Montevideo, şi Elveţia, echipa de fotbal a României a obţinut dreptul de calificare pentru faza finală, alături de reprezentativele Germaniei, Austriei, Bulgariei, Spaniei, Franţei, Olandei, Ungariei, Suediei, Elveţiei şi Cehoslovaciei (pentru Europa), Argentinei, Braziliei, Statelor Unite (pentru Americi) şi Egiptului (pentru Orientul Apropiat).

De data aceasta, în materie de participare — spre deosebire de ediţia I uruguayană — bătrînul continent întrunea o mare majoritate. Doar echipele britanice refractare F.I.F.A.-ei se complac mai departe în izolarea lor. Astfel că, la turneul final, desfăşurat în perioada 27 mai — 10 iunie, se înregistrează o singură absenţă europeană marcantă: aceea a Iugoslaviei, scoasă din cursă, după cum am văzut, de fotbaliştii români. Dar forfait-ul senzaţional este, desigur, cel al Uruguayului care n-a făcut deplasarea în Europa pentru a-şi păstra trofeul cucerit acasă, cu 4 ani în urmă: **„Răspundem cu aceeaşi monedă europenilor care au absentat în masă la prima ediţie a turneului final, găzduit de terenurile noastre"**, au motivat uruguayenii absenţa lor. Era o explicaţie mai mult diplomatică, întrucît în 1934 fotbalul uruguayan nu se mai simţea în stare să reediteze succesele din trecut. Sportul cu balonul rotund uruguayan, ca şi cel al celorlalte naţiuni sud-americane, începuse să sufere acut de „criza profesionistă", care a provocat o sciziune în rîndul federaţiei.

Făcînd serioase eforturi, echipele Braziliei şi Argentinei au efectuat deplasarea, fiind fixate — în semn de omagiu adus fotbalului sud-american — capi de serii, onoare ce a revenit şi Italiei, Austriei, Cehoslovaciei, Ungariei, Germaniei şi Olandei. Dar, atît Brazilia cît şi Argentina au fost eliminate din primul tur (optimile de finală) de către Spania (3—1) şi, respectiv, Suedia (3—2).

Tot din optimi, părăseşte întrecerea şi România, dar o va face cu fruntea sus, la capătul unei lupte epuizante cu Cehoslovacia (care va juca, apoi, în finală), cîştigătoare la limită, cu 2—1.

Meciul s-a disputat la Triest. Dobai a deschis scorul în stilul său, înscriind în poarta apărată de celebrul Planicka, printr-un şut-bombă, dar după pauză cehoslovacii au forţat egalarea şi apoi şi victoria pe care au obţinut-o datorită golurilor marcate de Puc şi Nejedly.

Cele două echipe, conduse de arbitrul belgian John Langenus, au avut următoarea alcătuire:

ROMÂNIA: Zombori — Vogl, Albu — Deheleanu, Cotormani, Moravet — Bindea, N. Covaci, Sepi, Bodola, Dobai.

CEHOSLOVACIA: Planicka — Zenicek, Ctyrocky — Kostalek, Camball, Kroil — Junek, Silny, Sobotka, Nejedly, Puc.

Ceilalţi 7 învingători ai zilei, calificaţi pentru sferturi, erau Germania, Suedia, Austria, Ungaria, Spania, Elveţia şi Italia.

Jocul Italia — Spania, desfăşurat la Florenţa, a fost cel mai interesant duel al sferturilor de finală. Întîlnirea a avut două episoade: primul (joi 31 mai) a durat 120 de minute, după care cele două echipe au rămas epuizate... pe poziţii. Fiecare dintre ele a marcat cîte un gol, ambele în aceeaşi manieră, din lovitură liberă, Ferrari înscriind pentru Italia şi Regueiro pentru Spania. Aproape jumătate din competitori au fost incapabili să reia bătălia a doua zi, vineri 1 iunie, din cauza şocurilor violente din timpul primei partide şi a căldurii înăbuşitoare. Italia va alinia 5 jucători proaspeţi, iar Spania 7. Însuşi Zamora va fi înlocuit de către Nogués. Şi acest al doilea joc a fost un veritabil duel pe viaţă şi pe moarte. Frumosul Giuseppe Meazza, supra-numit şi Ballila, a înscris singurul gol al întîlnirii după un corner executat de către Orsi, în minutul 12 al partidei. Mîndra echipă spaniolă a sucombat, iar ambiţioasa squadra azzurra s-a calificat pentru semifinale, împreună cu Germania, Cehoslovacia şi Austria, care a reuşit să elimine, cu 2—1, redutabila echipă a Ungariei.

48 de ore mai tîrziu, Italia trebuia să susţină la Milano întîlnirea semifinală cu Austria. Într-o singură săptămînă, ea se afla în faţa celui de-al patrulea joc, iar 6 dintre azzurri aveau în picioare 210 minute de joc infernal, acela cu Spania.

60 000 de spectatori aflaţi pe San Siro şi-au încurajat frenetic idolii. A fost un meci greu, încheiat cu victoria la limită a formaţiei gazdă, singurul gol fiind realizat de către Meazza.

Echipa Austriei prestase un fotbal mai fin, purtînd emblema marii şcoli a Wunderteamului, dar şi mai... puţin eficace decît acela al italienilor.

Şi iată-ne în ziua finalei, desfăşurată la Roma între Italia şi Cehoslovacia. Minutul 69 — lovitură de teatru: aripa stîngă a oaspeţilor, Puc, înscrie spectaculos, şi mai bine de un sfert de oră tabela de marcaj va indica Italia 0 — Cehoslovacia 1. Squadra azzurra, care şi-a cucerit locul în finală cu preţul atîtor emoţii şi atîtor eforturi, va eşua chiar pe linia de sosire? Nu! Cu puţin timp înainte de sfîrşit, mai precis în min. 82, italo-argentinianul Orsi, cel mai bun om de pe teren, semnează egalarea pentru echipa sa.. Azzurrii sînt salvaţi. Ei simt că resursele lor atletice şi credinţa lor de nezdruncinat în victorie nu-i va trăda în timpul prelungirilor. La numai 5 minute de la reluare, pleşuvul Schiavio, centrul înaintaş bolognez, aduce victoria echipei sale în timp ce în tribune se desfăşoară indescriptibile scene de entuziasm. Pe teren, Vittorio Pozzo este literalmente trîntit la pămînt de către manifestările de efuziune ale jucătorilor săi.

Squadra azzurra a terminat în apoteoză datorită, în primul rînd, imensei sale forţe de joc care i-a permis să depăşească succesiv trei din cei mai redutabili adversari: Spania, Austria, Cehoslovacia. „A trebuit să prăvălim trei stînci", va spune mai tîrziu Vittorio Pozzo. Şi astfel, în 1934, fotbalul care devenise un sport de luptă a încoronat o echipă de luptă. „Il calcio" nu va întîrzia mult pînă să depună noi mărturii în ceea ce priveşte marile sale progrese...

Desene de MATTY

(Va urma)

PROGRAMUL RETURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI C — SERIA A V-a, EDIŢIA 1969—1970

ETAPA A XVI-a, 15 MARTIE 1970
Dunărea Calafat — U. M. Timişoara
Vulturii Textila Lugoj — C.F.R. Caransebeş
Furnirul Deta — Unirea Orşova
Minerul Motru — Minerul Lupeni
Minerul Bocşa — Victoria Tg. Jiu
Metalul Topleţ — Steagul roşu Pleniţa
Victoria Caransebeş — Energetica Tr. Severin
Electromotor Timişoara — Progresul Strehaia

ETAPA A XVII-a, 22 MARTIE
Unirea — Victoria Caransebeş
U.M.T. — Minerul Bocşa
Minerul Lupeni — Dunărea
Energetica — Metalul
C.F.R. — Electromotor
Victoria Tg. Jiu — Vulturii Textila
Progresul — Furnirul
Steagul roşu — Minerul Motru

ETAPA A XVIII-a, 29 MARTIE
Minerul Lupeni — C.F.R.
Furnirul — Vulturii Textila
Progresul — U.M.T.
Electromotor — Dunărea
Minerul Motru — Unirea
Victoria Caransebeş — Steagul roşu
Metalul — Minerul Bocşa
Victoria Tg. Jiu — Energetica

ETAPA A XIX-a, 5 APRILIE
Minerul Bocşa — Energetica
Dunărea — Victoria Caransebeş
Vulturii Textila — Metalul
U.M.T. — Victoria Tg. Jiu
Steagul roşu — Minerul Lupeni
Minerul Motru — Furnirul
Unirea — Electromotor
C.F.R. — Progresul

ETAPA A XX-a, 12 APRILIE
Electromotor — Minerul Motru
Energetica — Furnirul
Steagul roşu — Victoria Tg. Jiu
Progresul — Dunărea
Victoria Caransebeş — U.M.T.
Vulturii Textila — Minerul Bocşa
Metalul — C.F.R.
Minerul Lupeni — Unirea

ETAPA A XXI-a, 19 APRILIE
Furnirul — Minerul Lupeni
Minerul Bocşa — Electromotor
C.F.R. — Unirea
Victoria Tg. Jiu — Victoria Caransebeş
Metalul — Minerul Motru
U.M.T. — Steagul roşu
Energetica — Progresul
Dunărea — Vulturii Textila

ETAPA A XXII-a, 26 APRILIE
Unirea — Victoria Tg. Jiu
Vulturii Textila — Energetica
Electromotor — Minerul Lupeni
Dunărea — Minerul Bocşa
Progresul — Steagul roşu
Furnirul — C.F.R.
Minerul Motru — U.M.T.
Victoria Caransebeş — Metalul

ETAPA A XXIII-a, 3 MAI
Vulturii Textila — Progresul
Electromotor — U.M.T.
Unirea — Metalul
Victoria Tg. Jiu — Minerul Motru
Energetica — Dunărea
Minerul Lupeni — Minerul Bocşa
Victoria Caransebeş — C.F.R.
Steagul roşu — Furnirul

ETAPA A XXVI-a, 10 MAI
Dunărea — Steagul roşu
Minerul Bocşa — Furnirul
Progresul — Victoria Caransebeş
Metalul — Minerul Lupeni
Energetica — Electromotor
C.F.R. — Victoria Tg. Jiu
Minerul Motru — Vulturii Textila
U.M.T. — Unirea

ETAPA A XXV-a, 17 MAI
Electromotor — Metalul
Victoria Caransebeş—Vulturii Textila
Unirea — Energetica
Steagul roşu — C.F.R.
Minerul Lupeni — U.M.T.
Minerul Bocşa — Progresul
Furnirul — Victoria Tg. Jiu
Dunărea — Minerul Motru

ETAPA A XXVI-a, 24 MAI
Unirea — Dunărea
Progresul — Metalul
Victoria Tg. Jiu — Electromotor
Minerul Lupeni — Energetica
Minerul Motru — Victoria Caransebeş
U.M.T. — Furnirul
C.F.R. — Minerul Bocşa
Vulturii Textila — Steagul roşu

ETAPA A XXVII-a, 31 MAI
Progresul — Minerul Lupeni
Electromotor — Vulturii Textila
Steagul roşu — Unirea
Minerul Motru — Minerul Bocşa
Energetica — C.F.R.
Dunărea — Victoria Tg. Jiu
Victoria Caransebeş — Furnirul
Metalul — U.M.T.

ETAPA A XXVIII-a, 7 IUNIE
Minerul Bocşa — Victoria Caransebeş
Victoria Tg. Jiu — Metalul
U.M.T. — Energetica
Unirea — Progresul
Vulturii Textila — Minerul Lupeni
C.F.R. — Minerul Motru
Steagul roşu — Electromotor
Furnirul — Dunărea

ETAPA A XXIX-a, 14 IUNIE
Energetica — Steagul roşu
Minerul Bocşa — Unirea
C.F.R. — Dunărea
Vulturii Textila — U.M.T.
Metalul — Furnirul
Minerul Lupeni — Victoria Tg. Jiu
Progresul — Minerul Motru
Electromotor — Victoria Caransebeş

ETAPA A XXX-a, 21 IUNIE
Dunărea — Metalul
Victoria Caransebeş — Minerul Lupeni
Unirea — Vulturii Textila
Minerul Motru — Energetica
U.M.T. — C.F.R.
Steagul roşu — Minerul Bocşa
Furnirul — Electromotor
Victoria Tg. Jiu — Progresul